

ПОСТУПАК ПО ЗАХТЕВУ ЗА ПОНАВЉАЊЕ УПРАВНОГ ПОСТУПКА

Поступак по захтеву за понављање управног поступка поднетог након 1. јуна 2017. године, спровешће се по одредбама Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016).

Из образложења:

„Врховни касациони суд констатује да се питање сукоба сукцесивних закона обично решава посебним прелазним одредбама новог закона. У већини процесних закона прелазним одредбама се регулише не само питање да ли ће се започети поступци наставити применом одредаба старог или новог закона, него и питање да ли ће за ванредне правне лекове бити меродавне одредбе закона чијом применом је поступак правноснажно окончан или одредбе закона који важи у време подношења ванредног правног лека. Уколико прелазним одредбама новог закона наведена питања нису посебно уређена, примењује се правило о тренутном дејству новог закона – како на започете, тако и на окончане поступке.

Прелазним и завршним одредбама новог ЗУП прописано је: да ће се поступци који до почетка примене овог закона нису окончани, окончати према одредбама закона који се примењивао до почетка примене овог закона, а ако после почетка примене овог закона решење првостепеног органа буде поништено или укинато, даљи поступак спроводи се према одредбама овог закона (члан 213. ст. 1. и 2); да даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10) (члан 216); да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се од 1. јуна 2017. године, изузев одредаба чл. 9, 103 и 207. овог закона које почињу да се примењују истеком 90 дана од дана ступања на снагу овог закона (члан 217).

Из цитираних одредаба произлази да је даном почетка примене новог ЗУП престао да важи стари ЗУП који се до тада примењивао, а који се након 1. јуна 2017. године може примењивати само у поступцима који нису окончани. Нови ЗУП не садржи одредбе које омогућавају примену старог ЗУП на окончане поступке у случају коришћења ванредних правних средстава. Према становишту Врховног касационог суда, за ванредна правна средства, међу којима је и понављање поступка, по којима је поступак започео након 1. јуна 2017. године, меродавне су одредбе новог ЗУП. Управо због тога што поступак по ванредним правним средствима у процесном смислу суштински не представља нову правну ситуацију, како наводи подносилац захтева, применом новог ЗУП не повређује се начело забране ретроактивности односно начело законитости. Европски суд за људска права изјаснио се такође да је тренутна примена закона допуштена као општи принцип, уколико супротно није изричито прописано (став 35. пресуде од 19. децембра 1997. године донете у предмету *Brualla Gomez de la Torreprotiv Španije*, представка број 26.737/95).

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд налази да се на предлог за понављање поступка поднет 21.2.2018. године примењују одредбе новог ЗУП, како је правилно закључио Управни суд у побијаној пресуди. Али, споран је став Управног суда да је тужени био дужан да позове тужиоца по члану 59. новог ЗУП да предлог за понављање поступка уреди у складу са одредбама које се примењују у време његовог подношења.“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Узп 141/2020 од 6.8.2020. године, усвојена на седници Грађанског одељења од 16.03.2021. године)